

Jolanda en Koen
over jezelf leren
presenteren op
De Kameleon

"Iedereen krijgt hier een kans om te shinen"

Vierhonderd mensen in de zaal, spotlights aan. Dat is spannend! Zeker als je pas tien of elf bent. En toch is dat voor de kinderen van De Kameleon heel normaal. Sterker nog: tegen de tijd dat ze in groep 8 afscheid nemen, hebben ze al heel wat uurtjes op het podium gestaan. Niet alleen tijdens de eindmusical, maar al vanaf de kleutergroepen. Met een liedje, een dans, een presentatie of een 'praatje' voor de klas.

Jezelf laten zien

Jezelf leren presenteren is zó belangrijk", vertellen Jolanda en Koen, directeur en leerkracht groep 8 op De Kameleon. Koen: "Natuurlijk besteden we hier aandacht aan rekenen en taal, dat moet ook. Maar in de maatschappij wordt straks ook iets anders van je gevraagd. Ga maar na: iemand opbellen, voor een groep staan, een sollicitatiegesprek voeren... Het gaat erom dat je jezelf durft te laten zien. Dat je er stáát, contact kunt maken en voor jezelf kunt opkomen. En juist daar oefenen kinderen hier mee."

Stap voor stap

Dat begint al in de kleuterklas, met een ik-doos. Kinderen nemen een doos vol spulletjes van thuis mee en vertellen daarover in de kring. Een klein momentje, maar heel leerzaam. Hoe vertel ik tegen

“Er is altijd wel een moment waarop kinderen iets laten zien of vertellen. Dat zit helemaal verweven in ons onderwijs”

een groep, hoe ga ik staan? En ook andersom: hoe luister ik naar iemand die iets vertelt? Daarna wordt het steeds een beetje meer, een beetje echter. Met de weeksluitingen, presentaties in de klas en projecten die altijd toewerken naar een eindpresentatie of optreden.

Jolanda: "Er is eigenlijk altijd wel een moment waarop kinderen iets laten zien of vertellen. Dat zit helemaal verweven in ons onderwijs." En nee, dat betekent niet dat ieder kind vanaf dag één vol zelfvertrouwen op een podium springt. Koen: "Sommige kinderen vinden het heel spannend, en daar is alle ruimte voor. We bouwen het rustig op, pushen nooit. We oefenen veel en geven kinderen de tijd om vertrouwen te krijgen. En het mooie is: uiteindelijk staat iedereen er. Niet omdat het moet, maar omdat ze zelf van binnen voelen: hé, ik kan dit."

“Het hoeft niet perfect, juist niet”

Jolanda: "De eindmusical is dan wel de kers op de taart. Het ontroert me altijd. En iedereen krijgt ook een rol. Vroeger had je vaak drie hoofdrollen en de rest stond er een beetje bij. Zo doen wij dat niet. Natuurlijk zijn er grote en kleine rollen, maar iedereen krijgt zijn moment. Iedereen krijgt een kans om te shinen. En juist de kinderen van wie je het misschien niet verwacht, zie je dan soms helemaal opbloeien."

Koen: "Een paar jaar geleden hadden we een jongen die het op school echt wel moeilijk had. Er was altijd wel wat. We hebben daar veel over gepraat met het team. Zo van, hoe gaan we dit samen voor elkaar krijgen, wat werkt? Nou, die jongen is hier zó gegroeid. Tijdens de eindmusical stond hij gewoon solo te zingen, voor 400 man. Als je me dat een paar jaar eerder had verteld, had ik je niet geloofd. En het was echt niet loepzuiver hè, maar wel vol overtuiging. En daar gaat het om. Het hoeft niet perfect, juist niet. Dan zie je hoeveel zelfvertrouwen een kind in al die jaren heeft opgebouwd. Daar doe je het voor."

Voorleven

En ja, dat vraagt ook iets van het team van De Kameleon. Jolanda: "Ook wij staan regelmatig op dat podium. Bij de opening van het schooljaar, tijdens de Kinderboekenweek of een projectopening. Dan spelen we een toneelstukje of openen we een thema. Voor nieuwe collega's is dat soms wel even wennen. Maar als we kinderen vragen om uit hun comfortzone te stappen, dan moeten wij dat zelf ook doen. Het hoort hier gewoon bij, we leven het voor."